Illustrissimi, & Reuerendissimi Dñi

AVDITORIS GENERALIS

Reuerendæ Cameræ Apostolicæ

LITERÆ MONITORIÆ

CONTRA

COMPVLSORES, & VIOLATORES

Immunitatis, Iurisdictionis, & Libertatis Ecclesiasticæ

In Ciuitate

P A N O R M I,

Nèc non in Ciuitate, & Diœcesi

A G R I G E N T I N.

àc Ecclesiastici Interdicti, cui Ciuitas, & Diœcesis Agrigentin.
de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ
subiectæ reperiuntur,

Et præsertìm

CONTRA ECCLESIASTICOS

earumdem Ciuitatis, & Diœcesis

AGRIGENTIN.

Cùm præfixione termini ad legitimè comparendum sub censuris, & pœnis in Sacris Canonibus, Concilijs, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertìm in Bullâ die Cœnæ Domini quot annis legi, & publicari solitâ, nèc non in Literis in formâ Breuis eiusdem Sanctiss. D. N. Papæ, die 6. Nouembris 1714. expeditis supèr omnimodâ, & inuiolabili dicti Interdicti Obseruantiâ, contentis, inflictis, & comminatis.

Datæ die ix. Decembris M.DCC.XV.

ROMÆ, Typis Reuerendæ Cameræ Apostolicæ M.DCC.XV.

NICOLAVS SPINOLA, Archiepiſcopus Thebarum, Pontificij Solij Aſſiſtens, Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Iudex Ordinarius, Sententiarum quoquè, ac Cenſurarum, tàm in eâdem Romanâ Curiâ, quàm extrà eam latarum, ac Literarum Apoſtolicarum quarumcumque Vniuerſalis, ac merus Executor, necnon Iudex à Sanctiſſimo Domino Noſtro Papâ in infraſcriptâ Cauſâ per ſpeciale Chirographum Deputatus, ac Delegatus.

VNIVERSIS, & ſingulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Archidiaconis, Scholaſticis, Cantoribus, Cuſtodibus, Theſaurarijs, Sacriſtis, Parochialiumque, & Collegiatarum Eccleſiarum Rectoribus, ſeù earumdem Plebanis, Viceplebanis, Curatis, & nòn Curatis, cæteriſque Presbyteris, nèc nòn Clericis, & Tabellionibus quibuſcumque, illique, vèl illis, ad quem, vèl ad quos præſentes noſtræ Literæ peruenerint, ſeù quomodolibèt præſentabuntur, ſalutem in Domino. NOVERITIS, quod hâc infraſcriptâ die comparuit coràm Nobis Perilluſtris, & Excellentiſſimus Dominus Nicolaus Iacobatius Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, eiuſque Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ Generalis Procurator Fiſcalis, & expoſuit, poteſtatem tenebrarum, intèr multiplices, varioſque conatus, quos pèr filios huius ſæculi adhibuit ad effectum violandi, ſeù veriùs, nòn ſinè maximo Apoſtolicæ Sedis contemptu, Eccleſiaſticæ Diſciplinæ euerſione, atque Animarum pernicie, abrogandi Eccleſiaſticum Interdictum in Ciuitatibus Catanienſi, & Agrigentinâ, earumque Diœceſibus, iuſſu eiuſdem Sanctiſſimi Domini Noſtri appoſitum, nullum profectò grauius, acerbiuſque intuliſſe vulnus Immunitati, Iuriſdictioni, ac Libertati Eccleſiaſticæ, quàm ſuſcitando in Regno Siciliæ Magiſtros mendaces, qui docentes, quæ nòn oportebat, dicebant malum bonum, & bonum malum, àc falſis nòn minùs, quàm pernicioſis doctrinis faſcinabant multos, qui benè currebant, nòn obedire veritati, & ſagittabant in obſcuro rectos corde; Aſſerentes enìm metum grauem, à laicali Poteſtate incuſſum, ſufficientem præbere cauſam, ùt Interdictum præfatum abſquè peccato, & Cenſuræ alicuius incurſu liberè violari poſſet, ſuamque ſententiam verbo, & exemplo palàm comprobantes, illud effecerunt, ùt plurimi, qui nèc bonorum proſcri-

ptionibus, nèc carceribus, nèc exilijs, nequè etiàm ipsius vitæ discrimine à pristinâ firmitate dimoueri valuerant, ad hunc falsi dogmatis lapidem offendentes, à debitâ ergà Sanctam Sedem obedientiâ defecerint, & Interdicti Violatores euaserint. Ast grauissimo huic malo opportunè, & validè occurrit sedulitas oculatissima, & Paternus Zelus Sanctissimi Domini Nostri, qui aciem illùc intentam habens, vbi maiora prænouerat esse pericula, ab altitudine suæ speculæ clamauit ad Siculos voce magnâ, datis ad eos Literis in formâ Breuis die sextâ Nouembris 1714., quibus eiusmodi doctrinam in casu, de quo agitur, vti falsam, ac vniuersæ propemodùm Christianæ Legis deformatiuam, & euersiuam reijciens, & damnans, eisque edicens, talem hâc in re fuisse semper, & esse Apostolicæ Sedis sensum, exactam, & inconcussam obseruantiam supradicti Interdicti, totiès à Sanctitate Suâ comprobati, sùb pœnis pèr Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas latis, & impositis, omninò, & in omnibus, ac in quibusuis Ecclesijs, Locis Pijs, Oratorijs etiàm priuatis Ciuitatum, & Diœcesum præfatarum iterùm præcepit, illudque à nemine, siuè cuiuscumque periculi metu, siuè alio quouis prætextu, titulo, causâ, vèl colore violari vnquàm potuisse, vèl posse declarauit; quinimò, ùt auctis etiàm contrà Transgressores pœnis, omnes ad debitam obedientiam exhibendam reuocaret, omnibus, & singulis Ecclesiasticis, quantumuìs exemptis, & quouis modo priuilegiatis, pratèr, & vltrà omnes alias Censuras, & pœnas prædictas: Si Sæculares fuissent, sub Dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum cuiusuis generis, seù naturæ sint: Si verò Regulares, sub Officiorum, Dignitatum, & Graduum regularium quorumcumque pèr eos respectiuè obtentorum priuationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vèl dissimilia quæcumque in posterùm quomodolibèt obtinenda, ipso facto, & absquè aliâ declaratione incurrendis pœnis districtè prohibuit, & interdixit, nè decreto, ac declarationi præmissis dè cætero contrauenire auderent quouis modo, seù præsumerent. Hæc Vox Apostolica, tàm clara, tàm aperta, tàm grandis, illicò insonuit in auribus Siculorum, tametsì Sæcularis Potestas illius Regni Decretis, Mandatis, & Literis Apostolicis omnem illic aditum, grauissimis etiàm indictis pœnis, intercludissett; Nàm pratèr earumdem Apostolicarum Literarum publicationem, & affixionem triduo pòst in Almâ Vrbe secutam in locis solitis, & consuetis, ac in Literis huiusmodi designatis, quod satis supèrque fuisset, ùt ad earumdem Literarum præscriptum èx præsumptione Iuris, & dè iure contrà Transgressores legitimè procedi potuisset: Ex Processibus insupèr hâc in re fabricatis plenissimè habetur, easdem Literas, seù veriùs earum authentica exempla impressa (quæ ad indubiam fidem sufficientia in ipsis Literis declarantur) pluriès affixa, & publicata fuisse nedùm in Ciuitate Panormitanâ, èx quâ earumdem Literarum notitia in cæteras Ciuitates, & Loca præfati Regni facilè effluere, & dimanare potuit

tuit

tuit: Sèd etiàm in ipsissimet Ciuitatibus Cataniensi, & Agrigentinâ, earumque Diœcesibus memorato Interdicto suppositis. Verùm ea nùnc specialitèr commemorando, quæ respiciunt Ciuitatem, & Diœcesim Agrigentinam: cùm quoad Catanienſem seorsìm se acturum esse idem Comparens protestatus fuerit, & protestetur; narrauit, quòd circà festum Natiuitatis Domini Nostri Iesu Christi eiusdem anni 1714., & successiuè pèr totum sequentem mensem Ianuarij plura authentica exemplaria huiusmodi fuerunt affixa in Ciuitate Agrigentinâ, & signantèr propè idem festum Natiuitatis ad Ianuam Ciuitatis *de Panettieri* nuncupatam, & ad alteram Pontis, nèc nòn ad Valuas Matricis Ecclesiæ proximę Terræ Fauariæ, pluresque illìc ad ea perlegenda confluxerunt: Subindè verò etiàm in alijs Oppidis, & Locis eiusdem Diœcesis affixa, ibique palàm, & à pluribus visa, & perlecta fuerunt, præter alia exemplaria, quæ in priuatis conuentibus legebantur, & etiàm transcripta pèr manus traducebantur, adeòut supradictum Breue Sanctissimi intrà mensem Ianuarij in Ciuitate, & Diœcesi Agrigentinâ vndiquè fuerit euulgatum, ac vbique, & omnibus notorium, & manifestum redditum. Vndè illud euenit, quòd Templorum Ianuis iterùm clausis, ac omnibus lætitiæ signis depositis, Ecclesia inibì luctum repetierit: Nutantium, & Infirmorum corda in filiali obedientiâ fuerint solidata: & plurimi èx ijs, qui à semitâ veritatis declinauerant, impetratâ èx Apostolicæ Sedis indulgentiâ absolutione, tanquàm Oues errantes, ad vocem Pastoris sui in caulam reuocatæ, Sacrorum Iustitium iampridèm indictum custodire proposuerint, adeòque Interdictum Ecclesiasticum pristinæ obseruantiæ magnâ èx parte restitutum fuerit. Ad hæc porrò fremuerunt Gentes, ac Sæcularis Potestatis illius Regni, abrogatæque Monarchiæ Siculæ Tribunalis Ministri conuenientes in vnum, iunctis studijs in Apostolicam Sedem, eique obsequentes filios magis rabidè insilierunt, coaceruatisque sibi, & coadiuuantibus nonnullis etiàm èx Clero, tàm Sæculari, quàm Regulari, refractarijs, ac perditionis filijs, nèc nòn adauctis pecuniarijs mulctis, bonorum sequestrationibus, carceribus, exilijs, proscriptionibus, ac grauioribus etiàm pèr publica Edicta propositis pœnis, ad Interdicti violationem omnes passìm adigere curarunt, & Authoritatem S. Sedis dictis, & factis temerè, ac sacrilegè impetendo, magnam ibì contrà Ecclesiam Dei, longèque asperiorem, quàm priùs, commouerunt tempestatem; Cæterùm dictus Comparens addidit impossibile prorsùs esse ob Personarum numerum, & copiam rerum, omnia, quæ ibì perperàm patrata fuerunt, præsenti petitione complecti, & suo ordine referre, interdicto præsertìm ab eâdem Potestate laicali cùm Romanâ Curiâ etiàm epistolarum commercio; Pauca idcircò è multis excipiens, quæ oculos, & manus stationariorum militum euadendo, inter minarum, ac pœnarum difficultates ad Nostri Tribunalis notitiam peruenerunt, ac legitimis comprobata fuerunt documentis, idem Dominus Procurator Fiscalis

 com-

commemorauit, quòd Sacerdos Dominicus Sachitellus eâdemmet die, quâ affixum fuit in Ciuitate Agrigentinâ enarratum Breue Sanctissimi Domini Nostri, execrationes protulit in eum, qui illud affixerat, palàm iactans se efficere posse, si affigentis notitiam assequi valeret, ùt ei antè solis occasum caput amputaretur; Quinimò, nullo Dei timore correptus, aliâ die in Cœlum os ponere ausus fuit, impiè blasphemans in ipsum Christum Domini, videlicèt Sanctissimum Iesu Christi Vicarium, nèc nòn in suum Antistitem Episcopum Agrigentinum; Et vlteriùs, cùm in Dominicâ Septuagesimæ dè mandato Hieronymi Angioeni Ducis d'Angiò nuncupati, qui illìc Commissarij Generalis titulo contrà Interdictum deputatus fuerat à Iuncta, seù Congregatione status Oeconomici eiusdem Regni Siciliæ, moniti fuissent nonnulli Viri Nobiles Ciuitatis, ùt ad Missam audiendam sub pœnâ capitis se conferrent, Populus verò huiusce præcepti rumore audito, clausis etiàm Apothecis è Plateâ diffugisset, idem Sacerdos Sachitellus Ciuitatem cursitans, ad capita viarum fugientes, veluti contumaces, rebelles, & prauos Christianos publicè, & altâ voce redarguebat. Prætereà Ioannes Schirò Capitaneus Armorum vnà cum eius Locumtenente, Magistro Notario, ac sexdecim circitèr Militibus accessit ad Conuentum S. Viti Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum Agrigenti, & toto perlustrato Conuentu, cùm ibidèm reperijsset vnum tantùm Sacerdotem, vnum Clericum, tres Laicos, & duos Tertiarios, eos requisiuit, vtrùm Principi mallent obedire, vel Papæ, & audito eorum responso, quo obedientiam ad sanguinem vsque Principi promittebant in rebus conscientiam non tangentibus, iussit eisdem, ùt se sisterent antè præfatum Ducem Angioenum, à quo è toto Regno amandati fuerunt. Delegati insupèr fuerunt Sacerdotes Ioannes Baptista Palermus assertus Archipresbyter Calamonici, & Iacobus Caracciolus, qui Diœcesim percurrentes, grauibus pecuniarum mulctis Christifideles ad Interdicti violationem compellebant, imò Sacerdos Iacobus Sciascia, vncijs quatuor circitèr exactis, & à quodam Rustico pallio accepto, ùt à molestijs cessaret oblato, ab exactione nòn destitit, & temerè perseuerauit in violatione Interdicti; in cuius euidentem contemptum etiàm alius Sacerdos Paulus Sciascia, prætèr necessitatem, imò prætèr voluntatem recipientium, Sacramenta ministrare ausus fuit, & cum Sacrosanctâ Eucharistiâ tentauit insimùl in eiusdem Interdicti iniuriam Extremæ Vnctionis Sacramentum conferre. Itidèm, defuncto Clerico Petro Salato, qui dùm vixerat, Interdictum, ùt par erat, fidelitèr seruauerat, cùm illius Consanguinei, nèc vellent, nèc renuerent eius Cadauer in Ecclesiâ tumulari, Sacerdos Casimirus Constantinus Tarasi malo zelo commotus, in odium custoditi Interdicti, & ad Defuncti opprobrium adstantes increpauit, nè in Ecclesiâ illud sepelirent. Clericus quoque Onuphrius Butera humanitèr in Socium itineris receptus à Gaspare Siracusa Vicario foraneo Terræ Sicülianæ, dùm à

Ciui-

Ciuitatè Agrigentinâ illùc reuertebatur, eò peruentus, & hospitio etiàm benignè exceptus, hospitem instigauit ad Interdicti violationem, præuiâ Missæ celebratione, quod ipse infeliciter egit, malens Deum offendere, nè offenderetur Amicus, aliosque etiàm ad parem Interdicti inobedientiam inducere minimè prætermisit. Intèr hæc autèm enituit virtus Reuerendi Sacerdotis Carmini Nicosia, qui diù exagitatus, in tempore angustiæ suæ mandatum Ecclesiæ fidelitèr custodiuit. Longè enim antè editionem supradicti Breuis è Terrâ Mussumelæ eius Patriâ Agrigentum accersitus à præfato Duce Angioeno, & Canonico Francisco Catanzaro delegato assertæ, & nùnc extinctæ Monarchiæ, èx quò materno idiomati reddiderat aliud Breue Sanctissimi præcedentèr editum contrà Canonicum Formicam in Vicariatu Generali intrusum, dè quo inferiùs dicetur, iniuncto ad id præcepto pèr Iosephum Tomassinum eiusdem Terræ Archipresbyterum, eùm interrogatus renuisset prodere latorem huius Breuis, è conspectu Ducis seuerè, & contumeliosè eiectus fuit: Catanzarus verò eidem, ùt è Ciuitate nòn discederet, imperauit. Alio autèm die idem Catanzarus falsis rationibus, & obiecto Refractariorum exemplo, omne studium adhibuit, ùt eum ad Interdicti violationem flecteret, sed irrito conatu, quia Nicosia potentius opposuit exemplum trium Vicariorum Generalium, qui persecutionem, & ærumnas fortitèr tolerando in Carceribus, veluti in sanctioribus Rostris, efficaciùs apud Populum prò constanti Interdicti obseruantiâ perorabant, & in quos, propterea, tanquàm in Superiores, intendere oporteret; Quâ dè re, irâ furens Catanzarus, statim iussit illum in vincula conijci, pèr iocum ei dicendo = En tribus Vicarijs quartus adderis Prædicator =, & à Paulo Spada milite Ioannis Schirò Capitanei Armorum ad Carceres Regij Castelli Ciuitatis deductus fuit; rogantibus postmodùm Viris Nobilibus, quorum Pueros etiàm intrà Carceres edocere permittebatur, cùm grauem odorem isti nòn sustinerent, eumdem relegauit in Conuentu Fratrum Minorum Conuentualium Sancti Francisci, in quo degebant Frater Franciscus Maria Trigona, & Frater Dominicus Palamengus, alijque Apostolicorum mandatorum contemptores, vbi intèr quotidianas contumelias, & diuturna conuicia, duram patientèr sustinuit tribulationem; Indèque dicto Fratre Palamengo instigante, ad idem Castellum reductus, & successiuè die septimâ Maij proximè præteriti, ùt omne ei cùm alijs præcluderetur commercium, dè mandato Ducis Angioeni, insinuante Catanzaro, ad Carceres Episcopales à Locumtenente supradicti Capitanei Schirò, & ab alijs duobus militibus translatus fuit (Birruarijs in Carcerati reuerentiam tùnc id nòn audentibus); demùm sequenti die iussus fuit à Christophoro là Puma Carcerario à Regno exulare, & die decimâ quartâ eiusdem Mensis ab Ignatio Maringo Birruario in paratam Nauiculam deductus, pòst annalem ferè carcerationem in hanc Almam Vrbem exul peruenit. Ad hęc acerba sunt, quę idem Procurator Fiscalis con-

 tigisse

tigisse retulit in Ciuitate Caltanisettæ, vbi euulgatum paritèr fuit memoratum Breue supèr omnimodâ Interdicti obseruantiâ, eiusque exemplum authenticum affixum die 17. Ianuarij proximè præteriti, quod subindè diuulsum Franciscus là Pedura dictæ Ciuitatis secretus, Fr. Angelus Morillo, & Fr. Ludouicus Morillo pèr Iulium Scauonam Porterium miserunt ad præfatos Ducem Angioenum, & Canonicum Catanzarum, à quibus vicissìm transmissum ad illos fuit Edictum Tribunalis Status Oeconomici, seù Iunctæ, aliàs promulgatum contrà Literas Pontificias, aliasquè scripturas Romanæ Curiæ, & hâc dè causâ in ampliorem formam extensum, additâ scilicèt pœnâ vltimi supplicij quòad Laicos, ac confiscationis bonorum, & exilij in termino viginti quatuor horarum quoad Ecclesiasticos, Decreta, & Breuia Apostolica nòn reuelantes, quod maiori quoque solemnitate, clangentibùs tubis, & timpanis resonantibus promulgarunt. Capto subindè Iosepho Mangiono, ab eoque ærumnarum tædio extortâ confessione, se vidisse dictum Breue in manibus Sacerdotis Iosephi Sfalange, contrà hunc consilium inierunt antedictus Franciscus là Pedura secretus, Sacerdos Didacus, & Petrus là Pedura eius filij, Sacerdos Vincentius là Russa Archipresbyter Caltanisettæ, & abrogatæ assertæ Monarchiæ Delegatus, Sacerdos Hieronymus Narus Vicarius foraneus, Frater Iustinus è Castro Termini Ordinis Discalceatorum Sancti Augustini Viceprior dictæ assertæ, & abrogatæ Monarchiæ, Frater Angelus, & Frater Ludouicus Morillo Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Andreas Angeli, & Felix Vitellarius, omnes Interdicti Violatores, & Compulsores, factâque de ijs, quæ pertractauerant, relatione Duci Angioeno, & Canonico Catanzaro, statìm illùc missus fuit Capitaneus Schirò; Sed Sfalanga, re cognitâ, è Ciuitate, & Regno statìm aufugiens, prædictorum omnium consilia sagacitèr elusit. Vlteriùs, ijsdem cooperantibus, & instigantibus, vnà cùm præfatis Iulio Scauona supradictæ Monarchiæ Porterio, Schirò Capitaneo Armorum, àc militibus duo de viginti circitèr, inuadi contigit Conuentus Fratrum Capuccinorum, & Reformatorum Sancti Francisci dictæ Ciuitatis; Vndè ijdem Religiosi, iniurijs, & violentijs vexati aliquandiù sùb custodiâ detenti fuerunt: Exindè verò in Castellum Ciuitatis Drepani, centum viginti milliarijs à Caltanisettâ distans, à Vincentio Intronato è Biuona, Antonio Gresca Græco, & Demetrio è Plana Græcorum Militibus deducti, ac quatriduo elapso, bini, & bini vsque ad decem in Nauiculas impositi ad Caietæ Litora adducti fuerunt. Cæterùm intèr ea, quæ in Conuentibus dictorum Religiosorum impiè tùnc patrata fuisse idem Comparens exposuit, & fusiùs in aliâ Instantiâ commemorauit, execrabile porrò, & sacrilegum est, quod Sacerdos Didacus là Pedura, alijque superiùs nominati in Ecclesiâ eorumdem Patrum Capuccinorum ausu nefario attentarunt. Examinatâ enìm, & probatâ eorum Constantiâ in Ecclesiastico Interdicto fidelitèr custodiendo, eisdem iusserunt, ùt in pro-

prias

prias cellulas se reciperent: Mòx aperiri fecerunt à Militibus Ianuam dictæ Ecclesiæ, datoque sacri æris signo per Iulium Scauona Porterium, antedictus Didacus là Pedura sacerdotalibus vestibus indutus, in manifestum Interdicti contemptum sacrum facere nòn exhorruit, præfatis omnibus suæ iniquitatis Sectatoribus interessentibus. Successiuè die tertiâ Februarij sæpedictus Capitaneus Schirò, eius Locumtenens, Ioseph Galianus eius Magister Notarius, & Franciscus là Pedura secretus se contulerunt ad Monasterium Sanctæ Flauiæ Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis, repertisquè ibidem Patre Dominico Bologna Priore, & Patre Carolo Maria Fernandez Decano, qui pòst euulgatum Breue Sanctissimi Domini Nostri præuiâ absolutione ad Interdicti obseruantiam redierant, cùm nòn valuissent eos ab obedientiæ proposito remouere, positis illicò ad Monasterium custodijs, omnes illius claues sibi consignari curarunt, bonis stabilibus eiusdem Fisco præcedentèr incorporatis, & adstantibus prædictis Fratre Iustino, & Sacerdote Felice Vitellario abolitæ Monarchiæ adhærentibus, mobilium Inuentarium confecerunt, & èx ijs argentea, aliaque preciosiora tradiderunt Secreto là Pedura, expulsis prætereà à toto Regno supradictis Priore, & Decano Cassinensibus. Imò cùm Ecclesia huius Monasterij sine Sacerdotibus remansisset, ijdem là Pedura secretus, & Fratres de Morillo, in eam ad alternatim celebrandum introduxerunt Sacerdotes Andream Angeli Promagistrum Notarium Hieronymi Naro Vicarij foranei, Calogerum Fonti, Iosephum Fiannaccam, & Fratrem Ferdinandum Guastum Minorem Conuentualem Sancti Francisci, qui anteà Ministrum in Monasterio relictum ad Interdictum violandum compulerat. Plura itidèm, & grauissima perpessi sunt Incolæ Ciuitatis Saccæ, delegato illìc Fratre Felice Scarsella Ordinis Capuccinorum, eique oblatâ assistentiâ Capitanei Armorum, cuius Brachium idem Scarsella implorauit contrà Fratrem FranciscumSusini Priorem Conuentus Tertij Ordinis Sancti Francisci, qui excitatus exemplo Patris Vicarij Dainotti Ordinis Minimorum, Religiosis etiam reluctantibus Ecclesiæ Ianuas obserauerat; Verùm dissimulante dicto Capitaneo, & nihil contrà præfatos agente, rem detulit ad Ducem Angioenum, qui eos Agrigentum acciuit, dato hâc dè re mandato Ioanni Frangipano Archipresbytero. Susinus autèm timens hominem potiùs, quàm Deum, Ecclesiam iterùm aperuit; Ast Dainottus nòn perhorruit faciem Ducis, & coràm eo intrepidè se præsentauit, quem proptereà obiurgatum Dux remisit ad Præsidem Fernandez. Subindè ad eamdem Ciuitatem Saccæ nouus Delegatus accessit Ioannes Baptista Palermus aliàs nominatus, qui pèr Ignatium Maringo Porterium eidem P. Dainotto præcepit, vt se conferret ad Ecclesiam Matricem, ibique assisteret Missarum solemnijs, ac Hymno = *Te Deum* =, ùt asserebat; decantando cùm interuentu vtriusque Cleri Sæcularis, & Regularis, & Nobilium dictæ Ciuitatis: Dainottus autèm, spreto eius-

 modi

modi præcepto, nòn interfuit. Aliàs etiàm, & quidèm pluriès, sed frustrà, dictus nouus Delegatus impellere tentauit eumdem Patrem Dainottum ad Interdicti violationem, & quòd saltèm summo mane ad primum campanæ signum semèl in Ecclesiam veniret, & vestibus Sacerdotalibus indutus cœremonias in Altari peragendo sacrum facere simularet. Accesserunt insupèr ad ipsum Sacerdotes Franciscus Palermus, Vitus Abruzzus, Onuphrius Zaccus, & Ioannes Giaconus, & obiecto eidem proprio exemplo, qui scilicèt nupèr à dicto Ioanne Baptista Palermo coacti in Ecclesiâ nuncupatâ *del Crocifissello* Sacrificium simulauerant, & solutâ Valerio Sciasciæ Magistro Notario pecuniâ prò fide celebrationis ad Ducem Angioenum transmisâ, illius iram euaserant, instantèr eum rogarunt, ùt pari simulatione id ipsum ageret. At Pater Dainottus cogitans, quod eminentiæ Sacrificij, suique Ministerij sublimitati indignum, & sacrilegum, nec nòn Fidelibus scandalosum fuisset fingere, dùm òb eius simulationem multi ad Interdicti violationem decepti inducerentur, illicita admittere fortitèr recusauit. Iussus autèm, ùt ad conspectum Præsidis Fernandez accederet, metum Palermo incussit, se omnes eius rapinas, & crimina, si accessisset, Præsidi proditurum. Quare solutis eidem vncijs duabus, ac aureo vno Valerio Sciasciæ Magistro Notario, qui vrgere nòn cessabat, & eiusdem rapinis assueuerat, præcepti reuocationem annuente Ciuitatis Archipresbytero obtinuit. Euulgato deindè etiàm in hâc Ciuitate enunciato Breui Sanctissimi, redijt ibidem Delegatus supradictus Ioannes Baptista Palermus associatus ab eodem Magistro Notario, Porterijs duobus, ac duobus Militibus, & illicò inuasit Conuentum Patrum Ordinis Prædicatorum, eiusque Vicarium detrusit in Conuentu Patrum Carmelitarum, & post biduum sub custodiâ duorum Militum eumdem allegauit Panormum ad Iudicem assertæ, & abolitæ Monarchiæ, qui eidem assignauit loco carceris cubiculum Cœnobij eiusdem Ordinis, eumque subindè pèr totam Ciuitatem sub sequestro relaxauit. Pòst hæc sæpedictus Pater Dainottus, qui adhùc commorabatur in suo Conuentu Ciuitatis Saccæ, opportunè fugam arripuit, comitantibus reliquis duobus Religiosis sui Ordinis, cùm alij iàm pridèm ad Conuentus nòn interdictos sese transtulissent. Sub die autèm 29. Decembris in eumdem Conuentum irruit præfatus Palermus à supradictis stipatus; sed intercluso eis vndequàque ingressu, quià Pater Dainottus antè suum discessum omnes Ianuas Conuentus, Sacrarij, & Cellarum occluserat, ac munierat, pèr contiguum murum vì ruptum ab Erasmo Mandria Birruario Custode Saccæ, alijs quoquè coadiuuantibus, aditus patefactus est. Irrumpentibus itaquè omnibus prædictis more baccantium Militum, fractisque septem, & decem Ianuis, totum Conuentum nòn sine maximo vniuersæ Ciuitatis scandalo euerterunt, & subreptis pluribus comestibilibus, famulum vnicè inibi repertum in publicos Carceres coniecerunt. Tandèm eiectis Patribus Societatis

Iesu,

Iesu, etiàm Ipse Pater Dainottus fuit de mandato Ducis Angioeni à Capitaneo Iustitiæ eiusdem Ciuitatis à toto Regno expulsus. Breuitèr hìc, & sub compendio retulit idem Comparens deplorabilem statum huiusce Ciuitatis, asserendo eam fuisse inuasam à Capitaneo Schirò, & quinquaginta eius Militibus, & illìc etiàm in hunc finem delegatum fuisse Vitum Palermum Ducem Iustitiæ eiusdem Ciuitatis, ùt omnes Ecclesiasticos cogeret celebrare, & ab Ecclesiæ mandatis declinare; quapropter vbiquè bonorum inuentaria, & confiscationes, vbiquè carcerationes, & exilia; adeò ùt plurimi ex Sacerdotibus, & Monachis relictâ Ciuitate in Speluncas, & Syluas se receperint. Ipsæ quoque Sanctimoniales plura perpessæ sunt, quas tamèn, nèc priuationis bonorum, nèc inediæ, nèc obstructionis Ianuæ Monasterij incussus timor à proposito obedientiæ valuit dimouere. Transeundo nùnc ad Ciuitatem Leucatæ narrauit, quòd Clericus Flaminius Cannata, arrogato sibi titulo Delegati assertæ Monarchiæ, aperuit Ecclesiam Monasterij Sancti Benedicti, dissentiente Petro Paulo Scicolono Vicario foraneo, & ampliùs parere recusante mandatis Canonici Catanzari, atque in medio eiusdem Ecclesiæ sedens coegit Octauium Lazzarottum Cappellanum Ordinarium ad ibidem publicè celebrandum; Onuphrius verò Celestri Capitaneus Iustitiæ, iubente Duce Angioeno, eidem Vicario foraneo, qui iuramentum in receptâ absolutione præstitum fidelitèr seruabat, àc alijs vndecim Sacerdotibus, mandatis Apostolicis obsequentibus, & in alio Monitorio nominatis, exilium iniunxit, quibus Ioachinus dicti Vicarij Scicoloni nepos, ne Interdictum violare cogeretur, in exulem vltroneum se adiunxit. Insupèr, quod Caietanus Pizzolantes Delegatus Ordinarius eiusdem assertæ Monarchiæ, post carcerationem Vicariorum Generalium Ecclesias huius Ciuitatis aperiri iussit, Monarchiæ fausta acclamando,& Sacerdotes Ciuitatis dimisso Domi præcepto compulit ad celebrandum. Quemadmodùm etiàm in Terrâ Prizzi Carolus Coletti Archipresbyter ab assertâ Monarchiâ specialitèr Delegatus, prædictam celebrationem, & Interdicti violationem alijs imperauit. Prætereà,quòd in Ciuitate Panormi Frater Salernus Prior Misericordiæ Tertij Ordinis Sancti Francisci, in contemptum Censurarum Ecclesiasticarum omnes anathemate perculsos publicè absoluit, eisque palàm Sacramenta ministrauit, carcere,& alijs pœnis affligens Religiosos sibi subditos, qui prædictis contradicerent, aùt Excommunicatos in suam communionem recipere detrectarent,& temerè affirmans, Summo Pontifici hâc in re obedientiam nòn esse præstandam. Imò cùm die Dominicâ, duodecimâ mensis Maij, duo èx eisdem excommunicatis Ecclesiam dicti Ordinis intrassent eo tempore, quo Religiosi ad Beatissimæ Virginis opem implorandam conuenerant, & sex èx ipsis, nè cùm excommunicatis communicarent, ab Ecclesia recessissent, antedictus Prior nedùm eos in vincula coniecit, verùm etiàm Potestatem Laicalem contrà eosdem instantèr instigauit,

 à quâ

à quâ propterea relaxatum fuit mandatum, ùt in Castellum ad mare traducti in subterraneis ergastulis sub aquis detruderentur. Hæc omnia, etsi enormia, & sacrilega, ac antiquas propemodùm nascentis Ecclesiæ persecutiones æmulantia, longè superari visa sunt, ùt idem Dominus Procurator Fiscalis prosequebatur, ab ijs calamitatibus, quæ Ciuitati, & Diœcesi Agrigentinæ ex temerariâ electione Francisci Vanni in Vicarium Generalem illius Ecclesiæ superuenerunt. Factus est enim iste vniuerso Populo in scandalum, & in laqueum magnum, & tùnc confortata fuit superbia, & castigatio, & tempus euersionis, & ira indignationis. Fusiùs autèm, ùt rei grauitas exposcit, historiam retexendo, narrauit, quòd aliàs pòst carcerationem trium Vicariorum Generalium Agrigentinorum, & obitum quarti, intruso in eodem Vicariatu Canonico Ioanne Baptista Formica, in eoque munere se pertinacitèr confouente, suo etiàm Episcopo inuito, & reluctante, & contrà expressum mandatum Sanctissimi Domini Nostri, Idem Sanctissimus pèr Literas in forma Breuis die decimâ Martij 1714. àd Capitulum, & Canonicos præfatæ Ecclesiæ directas, eisdem, nèc nòn reliquo Clero, tàm Sæculari, quàm Regulari, ac vniuerso Populo dictæ Ciuitatis, & Diœcesis enixè præceperat, ùt ei dumtaxàt Vicario Generali, qui à memorato eorum Episcopo deputatus foret, vèl in posterùm deputaretur, congruam obedientiam exhiberent, simùlque scirent ea omnia, quæ Vicariatus eiusmodi titulo, siuè à supradicto Canonico Formica de facto gerebantur, siuè à quouis alio, qui absque Sanctitatis Suæ, seù præfati Episcopi facultate dicti Vicariatus authoritatem sibi quomodolibèr in posterùm vsurparet, similitèr geri contingeret, omninò irrita, inualida, & inania, nulliusque roboris, ac momenti esse, & fore, quemadmodùm verè illa prò irritis, inualidis, & inanibus se habere, & ab omnibus habenda esse declarauit. Euulgatis his Apostolicis Literis pèr vniuersam Ciuitatem, & Diœcesim, Sæcularis Potestas insectari nòn destitit alios quatuor Vicarios Generales ab Episcopo successiuè deputatos, duobus èx eis relegatis, & duobus à toto Regno expulsis; Et quià adhùc alij duo pari subingressu in eodem Vicariatus Officio legitimè constituti reperiebantur, quorum alter primò deputatus suo muneri, proùt rerum conditio exigebat, clàm satisfaciendo in publicum nòn prodibat, eadem Sæcularis Potestas sibi in animo proposuit, vèl omnes, qui titulo Vicariatus huiusmodi assurgerent, aliorum exemplo exterminare, vèl Vicarium sibi beneuisum, & suorum scelerum Fautorem, & Ducem, in Ecclesiâ Agrigentinâ contrà prædictas Apostolicas Literas constituere. Coegit propterea pœnâ mortis comminatâ Magistratum dictæ Ciuitatis Iuratos nuncupatos, ùt subscriberent supplicem libellum Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis directum, quo eisdem expositâ necessitate Vicarij Generalis instabant, ùt attentâ eiusmodi officij vacatione ad alicuius Vicarij Generalis electionem deuenirent; dicto autèm libello ab eâdem

dem Seculari Potestate ad tres Canonicos inferiùs nominandos transmisso, in eius sequelam sub initium mensis Aprilis nomine Capituli, & Canonicorum præfatorum affixa fuerunt per Ciuitatem edicta, quibus significabant, quòd si quis illic adesset Vicarius Generalis, intrà triduum in apertum prodiret, sin minùs eo elapso, & nòn comparente ad alterius Vicarij electionem se deuenturos fore denunciabant. Cùm verò vnum ex eiusmodi edictis affixum propè Portam Mazzaram nocte auulsum fuisset pèr Clericum Petrum lò Cicero, in hunc illicò manus iniecerunt duo Milites Capitanei Schirò ad edicti custodiam adstantes, illumque scloporum ictibus percussum ad præfatum Ducem Angioenum adduxerunt; qui cùm factâ disquisitione comperijsset, quod manè dictus Clericus versatus fuerat cùm Diacono Petro là Matina, hunc statìm quoquè apprehensum in carceres episcopales sùb arctissimâ custodiâ coniecit, Clericum verò lò Cicero pòst priuatam detentionem in Castellum Ciuitatis Leucatæ allegauit, quòd satis superque manifestum reddit, quàm coniuncta essent consilia, & studia asserti illius Capituli, & Sæcularis Potestatis, quòue tenderet Edictum sub Capituli nomine euulgatum. Triduo itaquè elapso tres Ecclesiæ Agrigentinæ Canonici, videlicèt Franciscus Catanzarus, Iacobus Ragusa, & Dominicus Brignonus, quorum duo priores pèr Censuras Ecclesiasticas iàm fuerant ab Ecclesiæ gremio separati: Tertius verò Interdicti manifestus violator, & compulsor, quoniàm morte præuentus humanum hoc euasit iudicium, diuinæ reseruatus fuit sententiæ; Tres, inquàm, antedicti Canonici, cæteris illius Ecclesiæ Canonicis in diuersa dispersis, alijs scilicèt in carceres coniectis, vel relegatis, alijs exulibus, vel profugis, & alijs latitantibus, mense Aprilis proximè præteriti Capitulum Agrigentinum, ùt prætendebant, sed veriùs Sinagogam Satanæ repræsentantes, elegerunt in Vicarium Generalem Ecclesiæ Agrigentinæ supradictum Franciscum Vannum assertum Cantorem eiusdem Ecclesiæ, tùnc Panormi commorantem, eique eiusmodi electionem significarunt. Ille igitùr, habitâ prædictæ suæ electionis notitiâ, spirans minarum, & cædis, accepit literas à Ministris Secularis Potestatis in omnes, qui in Ciuitate, & Diœcesi Agrigentinâ Interdictum seruassent, munitoque quodam suo familiari facultatibus Capitanei Armorum, militari potiùs, quàm ecclesiastico more è Ciuitate Panormitanâ discessit die 15. eiusdem mensis Aprilis, & sero diei 17. Agrigentum peruenit. Mòx familiam, & Officiales sibi constituit ex Viris impijs & iniquis, àc manifestis Interdicti Violatoribus, & intèr eos elegit in Assessorem supradictum Joannem Baptistam Palermum, Sacerdotem Joannem Parrinum in Procuratorem Fiscalem, & præfatum Canonicum Jacobum Ragusam in Magistrum Notarium, qui omnes memorato Vanno præsto erant cooperando, & compellendo ad Interdicti violationem: afflictis, & dispersis ijs, qui eligentes potiùs abiectos esse in Domo Dei, quàm habitare in Tabernaculis

Pec-

Peccatorum, intèr illius Officiales adſcribi recuſauerant: relegato etiàm prę cęteris Doctore Piranio Siracuſis ob Aſſeſſoris munus ab eo dimiſſum: Petro Scorzaro, & Franciſco Formica Ærarijs in carceribus Sicilianæ detruſis, ac ſimilitèr in carceres coniectis Uxoribus aliorum Ærariorum, qui eàdem dè causâ in fugam, & latebras ſe dederant: antiquis itidèm Actuarijs sùb cuſtodiâ Militum Domi detentis. Sequenti autèm manè diei in Cœnâ Domini intrauit in Sanctificationem cùm ſuperbiâ, & auſus fuit celebrare ſolemnia; indèque in publicam Plateam exiuit, geſtans in pectore clauiculam Tabernaculi Domini, & ſuadens multis, ùt ad Eccleſiam venirent. Populus tamèn fugit à facie eius, tanquàm à facie Colubri. Clerici paritèr, licèt moniti ad intereſſendum Diuinis, eius contempſerunt mandatum, & dimiſſo Clericali habitu in veſte laicali in publicum prodeuntes, ab illius prætensâ Juriſdictione ſe ſubtraxerunt: multi etiàm Sacerdotes, qui in Ciuitate remanſerant, & fidelitèr Mandatis Apoſtolicis obſequebantur, auditâ illius electione, vulgatâque famâ eius aduentus, deſcenderunt in abdita, & in abſcondita, quærentes Juſtitiam, & Judicium in deſerto. Poſterâ autèm die Paraſceues idem Vannus, unà cùm pluribus proteruis, & contumacibus ſupplicationem fecit, ùt Populum in Eccleſiam attraheret; Populò autèm ad imaginem Sanctiſſimi Crucifixi gemente, & clamante, ùt pacem daret ſuſtinentibus eius cauſam, ſibique legitimum Sacrificij, & Sacramentorum vſum reſtitueret, tres antedicti Canonici, & præſertìm Catanzarus eumdem Populum vrgebant, ùt Eccleſiam ad lacrymandum ingrederetur, ibiquè Miſſas audiret, & Sacramenta reciperet. Similitèr in feſto Sanctiſſimæ Reſurrectionis Domini Noſtri JESU Chriſti dictus ſacrilegus Vannus, comitantibus pluribus Presbyteris Interdicti contemptoribus, Crucifixum in manu geſtans concionem habuit ad Populum in publicâ Plateâ Ciuitatis, aſſerens conceſſum fuiſſe à Sanctiſſimo Domino Noſtro Jubilæum, omneſque obteſtabatur, ùt ad Sacrificia, & Sacramenta in Eccleſiam ſe conferrent. Inſupèr Dominicâ in Albis publicam indixit ſupplicationem, ùt præfatum Jubilęum euulgaret, in quâ, fune ad collum alligatâ, ſpineâ coronâ capiti ſuperpoſitâ, dorſo ſaxis onerato, Crucem baiulans ſimilem concionem in Plateâ ad Populum habuit, additis minis, ſi Eccleſiam intrare detrectaſſet: in id etiàm cohortantibus, & ſermonem habentibus Fr. Ioſepho Romano, aliàs Bellotta Ordinis Diſcalceatorum Beatæ Mariæ de Mercede, & ſupradicto Canonico Brignono, in ſellâ geſtatoriâ ob pinguedinem primi, & infirmitatem ſecundi in publicam Plateam hunc in finem delatis. Sed fidelis Populus magis magiſque obturauerat aures ſuas, nè exaudiret voces incantantium, & alij aliò fugierunt. Imò in aliâ Supplicatione, in quâ delata fuit Imago Beatæ Mariæ Virginis *delli Greci* nuncupata, nè vnus quidèm ex Populo ſaccum Confraternitatis induere voluit, ùt Imaginem prædictam deferret. Parem quoquè obedientiam Apoſtolicæ

Sedis

Sedis mandatis exhibuerunt mulieres, ad quarum subuersionem Frater Franciscus Gattus Ordinis Prædicatorum ostiatim prædicare temerè præsumpserat, eas contumeliosè obiurgando, quæ Missam audire, & Sanctissimam Eucharistiam sumere recusabant; præ alijs verò excelluit fides, & constantia Sanctimonialium, quæ licèt in clausurâ positæ, animo tamèn liberæ, præfato Vanno fortitèr restiterunt, refugientes eum in Superiorem recognoscere, eique licèt requisitæ, Monasteriorum, & Ecclesiarum claues consignare, intèr quas, Moniales Monasterij Magni Agrigenti ab eâdem firmitate dimoueri nòn valuerunt, quamvìs dictus Vannus muris obstrui decreuisset Ianuas eorum Monasterij, easque sìc propemodùm priuare omni humano commercio; quemadmodùm, etiàm Moniales Ciuitatis Leucatæ viriliter recusarunt obedientiam exhibere Iosepho Auernæ, in Vicarium foraneum illìc ab eodem Vanno deputato, nèc vllatenùs timuerunt suum Monasterium custodijs fuisse à pluribus diebus circumuallatum, successiuè occlusas fuisse illius Ianuas, decretam bonorum sequestrationem, aliasque minas sibi illatas ab ijs, qui possunt quidèm corpus occidere, Animam autèm nòn possunt, sèd spe in Cœlum erectæ, tribulationem prò causâ Ecclesię cùm patientiâ, & longanimitate sustinentes, laudabile exemplum fidelitatis, & obedientiæ ergà Sanctam hanc Sedem cæteris exhibuerunt. Pręterea aliud attentatum dictus Vannus sacrilegè patrauit, ex quo commota fuit vniuersa Ciuitas, & Diœcesis Agrigentina; nàm prætèr literas encyclicas, seù circulares ad Parochos, & Vicarios foraneos Diœcesis directas, àc vltrà decretam eiusdem Diœcesis visitationem ad totalem violationem Interdicti, temerario ausu, & summa imis miscendo, in pluribus Ecclesiis dictæ Diœcesis constituit Oeconomos, & Parochos sibi beneuisos, qui Gregem potiùs dispergerent, quàm custodirent, carceratis iàm, vèl relegatis, seù exulantibus, & profugis eorum Pastoribus: deputauit Vicarios foraneos sibi adhærentes: & quod horrendum est, literas patentes ad Confessiones audiendas distribuit Viris sacrilegis, & Interdicti manifestis contemptoribus, ùt per ipsum Sacramentum Pœnitentiæ, ad Animarum salutem à Christo Domino institutum, ipsis Animabus pretioso eius Sanguine redemptis venenum propinarent; ex quo Fideles in maximâ fuerunt perturbationę, & discrimine constituti; discernere enìm nòn valentes Pastores à Lupis, ad suorum Peccatorum veniam Sacerdotem quærebant, & in suarum Animarum perniciem Sacerdotem reperire formidabant. Intèr eos autèm, quos idem Vannus, ùt mòx dictum est, deputauit, numerantur Alfius lò Cicero, Gerlandus là Mantìa, Dominicus Sachitellus prò Fidelium Confessionibus excipiendis. Placidus lò Verme cùm assistentiâ Fratris Gatti superiùs nominati deputatus similitèr fuit in Oeconomum in Parochiali Ecclesiâ Sancti Michaelis Agrigenti, carceribus tradito Dominico Dinâ Archipresbytero: Ioannes Baptista Calleia Oeconomus in Ciuitate Leucatæ, ibiquè

etiàm

etiàm in Vicarium foraneum deputatus supradictus Ioseph Auerna; in Terrâ Cameratæ Occonomus Sacerdos Laurentius Narcisus, olìm Monachus, latitante illius Archipresbytero, & alij multi numerantur, quorum Cathalogum impossibile est recensere. Execrabilibus hisce ausibus supradicti Vanni conatus suos addiderunt Laicalis Potestas, & abrogatæ Monarchiæ Tribunal, & mutuas sibi dexteras porrexerunt, èx quorum immani feritate cumulata fuit calamitas earumdem Ciuitatis, & Diœcesis. Multiplicarunt enìm flagella contrà seruantes Interdictum, destinatis Delegatis, qui hùc, & illùc discurrentes, omnes cogebant, aùt sacrificare, aùt Sacrificijs respectiuè interesse, aggrauatis propterea pœnis carcerationum, relegationum, exiliorum, bonorumque interceptionum, àc funditùs euersis patrimonijs, àc dispersis familijs, adeoùt multi persecutionibus fracti, & retrorsum abeuntes, à filiali ergà Sedem Apostolicam obedientiâ desciuerint, & plures transgredientes constitutum, & iusjurandum, quod iurauerant, in pristinos errores relapsi sint; Bonis porrò, & fidelibus in vincula traditis, vèl à Regno expulsis, siuè profugis, àc in solitudinibus errantibus, nòn sit penè ampliùs Sacerdos in Populo, tantùmque in Ciuitatibus, & Locis Diœcesis inhabitent, & exultent Rebelles, & Impij, qui ad insidias Sanctificationis, & in contemptum mandatorum Apostolicorum publicè celebrantes, vèl eis assistentes, dies festos conuerterunt in luctum, honores Dei in contumeliam, Sacrificia eius in opprobrium; Eo demùm progressa est crudelitas laicalis Potestatis illius Regni, ùt dispersis, àc dissipatis ijs, qui mandatis Ecclesiæ obsequentes Interdictum fidelitèr, ùt par erat, obseruabant, iram suam conuertere nòn erubuerit contrà illos, qui èx Christianâ charitate afflictis, & profugis aliquâ ratione subueniebant, intèr quos memorabile virtutis exemplum exhibuit Illustris Vir D. Vgo Notarbartolus Marchio Malphitani; nòn modò enim, eò quià, ùt obsequens Ecclesiæ filius èx causâ Interdicti abstinuerit àb expositione Sanctissimi Sacramenti cùm Oratione quadraginta horarum in Ecclesiâ Matrice Caltanisettæ, ùt priùs consueuerat, sèd etiàm òb suspicionem, quòd Ecclesiasticos Interdictum seruantes tutatus fuerit, àc tanquàm Sindicus Apostolicus pauperem supellectilem Patrum Capuccinorum àb Inuasoribus occultauerit, & custodierit, eidem tùnc commoranti in Terrâ Palatij Adriani exhibitum fuit à Ioanne Mendoza Capitaneo armorum *di Valdinoto*, & Francisco Baldanza Magistro Notario præceptum laicalis Potestatis Regni Siciliæ, ùt sùb pœnâ vnciarum mille se constitueret in Castello Drepani, à loco eius residentiæ centum triginta milliaribus distante; instigantibus in id supradictis Felice Vitellaro, Andrea Angeli, Francisco là Pedura, & eius filijs; cui quidèm præcepto idem Marchio promptè parere non prætermisit, eo fermè tempore, quo òb imminentem segetum messem indispensabilis eius assistentia existimabatur; Conduxerat enìm redditus Ciuitatis Caltanisettæ, in emphy-

theusim

theusim habebat Palatium Adrianum, aliosque magni valoris prouentus, nèc nòn quatuor domos apertas retinebat, intèr quas vnam Panormi, vbi afflictissimam Vxorem reliquit, nòn respiciens carnem, àc suis omnibus rationibus penitùs neglectis; Et in eodem Castello detentus, paruipendens dispersionem, & ruinam sui Patrimonij, àc Diuinam Voluntatem, & infallibilem eius Prouidentiam adorans, lætabatur, & gloriabatur in tribulationibus suis, rebusque alijs in Processu, & Processibus Causæ, & Causarum huiusmodi latiùs deductis, ad quos &c., prædicta omnia, & singula committentes, àc temerè, & sacrilegè patrantes contrà Immunitatem, Jurisdictionem, & Libertatem Ecclesiasticam, àc Interdictum in præfatis Ciuitate, & Diœcesi Agrigentinâ de ordine Sanctissimi Domini Nostri appositum, nòn solùm violantes, sèd etiàm acerrimè oppugnantes, & ad illius violationem cùm maximo Fidelium scandalo, àc Pontificiæ Authoritatis contemptu, siuè mandando, committendo, compellendo, siuè consulendo, instigando, & aliàs quomodolibet cooperando vrgentes, tàm directè, quàm indirectè, tàm coniunctìm, quàm diuisim, & aliàs omni &c., singula singulis congruè referendo, nòn solùm &c., sèd & omni &c. supèr quibus &c.. Quamobrèm ad instantiam, & prò parte præfati Domini Procuratoris Fiscalis fuimus instantèr, & debitè requisiti, quatenùs de opportuno Iuris remedio prouidere, & Monitorium extrà Romanam Curiam, & ad Partes ad legitimè comparendum decernere, & concedere dignaremur; Quarè præsentato, & exhibito Nobis Chirographo, manu eiusdem Sanctissimi Domini Nostri die vigesimâ sextâ mensis Martij currentis Anni signato tenoris sequentis, videlicet == *Monsignor Arciuescouo di Tebe, Auditore Generale della nostra Camera Apostolica. Con altro nostro precedente Chirografo spedito dal nostro Palazzo di Monte Cauallo in data delli 30. Nouembre 1714. vi ordinammo, che, atteso l'accrescersi sempre più nel Regno di Sicilia le violazioni dell'Immunità, Giurisdizione, e Libertà Ecclesiastica, e specialmente le Compulsioni, Consulte, ed Instigazioni all'inosseruanza degl'Interdetti di nostr'ordine apposti nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, Voi, & il Vostro Tribunale douesse procedere alla formazione de Processi, e trasmissione de' Monitorij contro quelli, che fossero risultati Violatori come sopra, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperanti alla contrauenzione di detti Interdetti, tanto direttamente, quanto indirettamente, concedendoui à tal'effetto le facoltà necessarie; E quantunque Voi, & il Vostro Tribunale come Esecutor Generale delle Lettere Apostoliche, aureste potuto procedere in questa Causa, e Cause con le vostre ordinarie facoltà; Nondimeno à maggior cautela, e di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Potestà assoluta, preseruando primieramente tutte, e singole altre ragioni, che intorno à ciò hauessero potuto in qualunque modo, e tempo competere al nostro Fisco, & auocando à Noi in quanto auesse fatto di bisogno questa Causa, e Cause*

dà

dà qualunque Tribunale, Congregazione, e Giudice, come anco auendo per espresso il contenuto del Processo, ò Processi fabricati d'ordine Nostro, come di parola in parola vi fossero stati inseriti, con detto Nostro Chirografo le commettessimo à Voi, ed al Vostro Tribunale con li suoi annessi, connessi, emergenti, e dipendenti, anche con la Clausula quam, & quas, commandandoui espressamente, che non solo in virtù delle vostre facoltà generali, mà anche in vigore delle particolari con detto nostro Chirografo conceduteui, doueste procedere alla trasmissione de Monitorij, e Citazioni contro tutti quelli, che da Processi nel vostro Tribunale formati sufficientemente fossero restati inditiati per Violatori dell'Immunità, Giurisdizione, e Libertà Ecclesiastica, Mandanti, Compulsori, Consultori, Instigatori, & in qualsiuoglia modo, tanto direttamente, quanto indirettamente Cooperatori all'inosseruanza degl'Interdetti di Nostro ordine appositi nelle Diocesi di Catania, e Girgento, e contro qualsiuoglia Persona, tanto Laici di qualsiuoglia grado, preeminenza, e Dignità, quanto Ecclesiastici Secolari, e Regolari di qualsisia Ordine, Congregazione, Instituto, & anche della Compagnia di Giesù, e quantunque si trattasse di Consultori, Qualificatori, ò altri simili Ministri del Sant'Offizio di quel Regno, e di ogni altra Persona di speciale, specialissima, & indiuidua nota degna, ed insieme vi concedemmo tutte le facoltà di procedere à suo tempo contro li sudetti, benche da Noi non nominati, e dichiararli incorsi in tutte, e singole censure, che sono prescritte da Sacri Canoni, Decreti de Concilij Generali, e Constituzioni Apostoliche, come meglio in detto Chirografo, che abbiamo quì per espresso, come fusse registrato di parola in parola, quale non solo confermiamo in tutto, e per tutto, mà ampliamo in modo, che espressamente di simile nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Potestà assoluta concediamo à Voi, e vostro Tribunale, doppo auer vna, ò più volte proceduto alle dichiarazioni, e condanne contro li Violatori sudetti, senza bisogno di altro Chirografo possiate, e possa il vostro Tribunale continuare, e nouamente formare Processi contro li sudetti Violatori dell'Immunità, Giurisdizione, e Libertà Ecclesiastica, Consultori, Instigatori, ed in qualsiuoglia modo complici direttamente, ò indirettamente, e contro li Compulsori, Consultori, Instigatori, ed in qualunque modo Cooperatori direttamente, ò indirettamente all'inosseruanza dell'Interdetti come sopra, e contro li Violatori de medemi in detto Regno di Sicilia, e particolarmente nelle Città, e Diocesi di Catania, e Girgento, compreseui ancora la Città, e la Diocesi di Lipari, e dichiararli incorsi nelle pene, che di ragione saranno competenti in esecuzione de Sacri Canoni, Decreti de Concilij Generali, Constitutioni, e Breui Apostolici, e particolarmente del Nostro Breue emanato sotto li 6. Nouembre 1714. super omnimodâ, & inuiolabili obseruantiâ Ecclesiastici Interdicti &c., senza pregiudizio di altre pene, che de iure competessero; Ed affinche più facilmente possiate ciò eseguire in auuenire, e quante volte occorrerà senz'altro nostro Chirografo, vi concediamo ancora la facoltà, rimossa ogni appellazione, richiamo, ricorso, opposizione

di

d' nullità, etiàm ex tribus, & altre ordinarie, e straordinarie, di poterli citare per editto, constandoui anche sommariamente, & estragiudicialmente, e quanto vi parerà, che basti del non tuto accesso; Volendo, e decretando, che il Monitorio, ò Monitorij, che intorno à ciò si spediranno da Voi, e Vostro Tribunale, affissi che saranno in Roma alla Basilica di San Pietro, alla Curia Innocenziana, & in Campo di Fiore, & alle Chiese Catedrali, e Maggiori delle nostre Città, Terre, e Luoghi di Terracina, Nettuno, Porto d'Anzio, Fiumicino, Ciuita Vecchia, & Ancona, vagliano, & abbino la loro forza, e vigore contro chi si sia, come se personalmente fossero stati citati, moniti, & intimati, derogando in quanto sia di bisogno à quest'effetto, e per questa volta solamente alle Constituzioni Apostoliche fatte, & ordinate anche ne Concilij Generali, e particolarmente à quelle delli nostri Predecessori Bonifazio VIII. de vnà, & Innocenzo Terzo nel Concilio Generale Lateranense de duabus dietis, & ogni altra cosa, che facesse in contrario, ancorche hauesse bisogno d'espressa, specifica, & indiuidua menzione, li tenori delle quali tutte, e singole vogliamo che si abbino quì per espressi, & inserti di parola in parola, e che il presente Nostro Chirografo vaglia, & abbia il suo pieno effetto, vigore, & esecuzione con la nostra sola sottoscrizione, benche non sia registrato nelli libri della nostra Camera, ne in alcun modo sia seruata la forma delle Constituzioni di Pio Quarto parimente nostro Predecessore de registrandis, alla quale perciò per questa volta sola deroghiamo, e che contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, ò surrezione, mancanza della nostra volontà, & intenzione, ne di qualsiuoglia altro difetto benche degno di espressa, speciale, & indiuidua menzione, e che non si possa diuersamente interpretare, ò giudicare, dichiarando nullo, & irrito tutto ciò, che in contrario da qualunque Persona scientemente, ò ignorantemente si facesse, ò si attentasse; Non ostante quanto à tutte, e singole cose premesse qualsiuoglia Constituzioni, & Ordinazioni Apostoliche, Concilij anche Generali, Statuti, Vsi, Consuetudini, Decreti, Indulti, ò Priuilegij sotto qualunque forma, e tenore etiàm con derogatorie di derogatorie, etiàm concessi motuproprio, e per rimunerazione di seruitij resi alla Religione Cattolica, & alla Santa Sede, e con qualsiuoglia altre Clausule, e Decreti, à quali tutti, e singoli, etiandio più volte confermati, e benche ricercassero speciale, & indiuidua menzione, auendo i loro tenori per espressi di simil moto proprio, e pienezza della nostra assoluta potestà espressamente per questa volta sola, e per gl'effetti sudetti pienamente deroghiamo, perche tale è la nostra espressa, e determinata Mente. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico di Monte Cauallo questo di 26. Marzo 1715. == CLEMENS PAPA XI. ==

petijt, & summâ cum instantiâ postulauit, sine præiudicio tamèn procedendi suis loco, & tempore contrà alios, in præsenti Monitorio nòn expressos, & in præmissis, vel circà ea hùc vsquè repertos, vèl in posterùm reperiendos culpabiles, tàm èx causis prædictis, quàm cuiuscumque alterius læsionis Immunitatis, Iurisdictionis, &

Li-

Libertatis Ecclesiasticæ, ac omnium, & singulorum Iurium hactenùs quomodolibèt, & qualitercumquè Fisco acquisitorum, & competentium, suis loco, & tempore deducendorum, de quibus omnibus, & alijs dè iure, & dè stylo protestandis, expresè protestatur, itaùt protestatio huiusmodi intelligatur facta, & repetita in quâlibet parte harum nostrarum literarum monitorialium, & in toto Processu desupèr in posterùm fabricando, & non aliàs &c., quatenùs sibi literas monitoriales ad Partes per Edictum publicum, in locis in præinserto Chirographo designatis affigendas, exequendas, & publicandas, cùm prò illis exequendis in Regno Siciliæ tutus non pateat accessus, in formâ solitâ decernere, & concedere, & aliàs de opportuno Iuris remedio prouidere dignaremur. Nos igitùr NICOLAVS SPINOLA, ARCHIEPISCOPVS THEBARVM, Judex, Executor, & Auditor prædictus, attendentes requisitionem huiusmodi fore iustam, & rationi consonam, in vim ordinariæ nostræ authoritatis, præinsertoque Chirographo Nobis, ùt præfertur, præsentato inhærentes, ac etiàm facultate in illo Nobis, nostroque Tribunali attributâ vtentes, constitoque Nobis per Testes fide dignos, de mandato nostro iàm examinatos, ad dictum Regnum Siciliæ, in quo moram trahunt, & morari solent citandi, & monendi, prò præsentibus nostris monitorialibus literis exequendis tutum non patere accessum, petitas literas monitoriales concedendas, & in locis infradicendis exequendas, & publicandas fore, & esse duximus, & mandamus per præsentes. QVO CIRCA Vobis omnibus, & singulis supradictis, ac Vestrum cuilibet in solidum tenore præsentium committimus, & in virtute Sanctæ Obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenùs visis ijsdem præsentibus, per præsens publicum nostrum Edictum in Romanâ Curiâ in Audientiâ publicâ Literarum Contradictarum Sanctissimi Domini Nostri Papæ legendum, & ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Curiæ Innocentianæ, & in Acie Campi Floræ, ac extrà eam in confinibus maritimis huius Status Ecclesiastici, nempè in Ciuitatibus, Terris, & Locis Terracinæ, Neptuni, Portus Antij, Flumicini, Ciuitatis Vetulæ, & Anconæ, per affixionem, publicationem, & executionem ad Valuas Cathedralium, & Maiorum Ecclesiarum respectiuè, ex parte nostrâ, imò verius Apostolicâ Authoritate prò nùnc, & sinè præiudicio facultatis procedendi suis loco, & tempore contrà alios, ac etiàm contrà prædictos grauioribus pœnis repertos, vel reperiendos culpabiles (quorum aliqui iterùm incursi sunt in censuras, licèt aliàs excommunicati declarati extiterint) quam facultatem Nobis expresè referuamus, supradictos *Sacerdotes Dominicum Sachitello, Ioannem Baptistam Palermo assertum Archipresbyterum Calamonici, Iacobum Caracciolo, Iacobum Sciascia, Paulum Sciascia, Casimirum Constantinum Tarasi, Clericum Onuphrium Butera, Canonicum Franciscum Catanzaro, Fr. Franciscum Mariam Trigona, & Fr. Dominicum Palamengo Minores Conuentuales Sancti Fran-*

Francisci, Fr. Angelum Morillo, & Fr. Ludouicum Morillo Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Didacum là Pedura, Vincentium là Russa Archipresbyterum Caltanisettæ, & abrogatæ assertæ Monarchiæ Delegatum, Hieronymum Naro Vicarium Foraneum, Fr. Iustinum è Castro Termini Ordinis Discalceatorum S. Augustini Vice-Priorem dictæ assertæ, & abrogatæ Monarchiæ, Sacerdotes Andream Angeli, Felicem Vitellaro, Calogerum Fonti, Iosephum Fiannacca, Fr. Ferdinandum Guasti Minorem Conuentualem S. Francisci, Fr. Felicem Scarsella Ordinis Capuccinorum, Sacerdotes Franciscum Palermo, Vitum Abruzzo, Onuphrium Zacco, Ioannem Giacone, Valerium Sciascia Magistrum Notarium dicti Ioannis Baptistæ Palermo, Clericum Flaminium Cannata, Sacerdotes Caietanum Pizzolante, Carolum Coletti Archipresbyterum Terræ Prizzi, Fr. Salerno Priorem Misericordiæ Tertij Ordinis Sancti Francisci Panormi, Franciscum Vanni assertum Cantorem Cathedralis Ecclesiæ Agrigentinæ, & in Officio Vicariatus Generalis intrusum, Iacobum Ragusa Canonicum eiusdem Ecclesiæ, Sacerdotem Ioannem Parrino, Fr. Iosephum Romano, aliàs Bellotta Ordinis Discalceatorum Beatæ Mariæ de Mercede, Fr. Franciscum Gatto Ordinis Prædicatorum, Sacerdotes Alfium lò Cicero, Gerlandum là Mantìa, Placidum lò Verme, Ioannem Baptistam Calleia, Iosephum Auerna, & Laurentium Narcisi, olim Monachum, (cùm quoàd Laicos superiùs nominatos, in separatâ Instantiâ agatur) Citetis, moneatis, & requiratis, proùt Nos eosdem harum serie citamus, monemus, & requirimus primo, secundo, & tertio peremptorio termino, quatenùs infrà duorum mensium spatium, quorum priores viginti dies prò primo, alios viginti dies prò secundo, posteriores verò viginti dies prò tertio vltimo, & peremptorio termino, àc trinâ canonicâ monitione assignamus, & Vos assignetis, debeant, & quilibet ipsorum, proùt eos tangit, debeat Romæ in Iudicio coràm Nobis, vèl infrascripto PerIllustri, & Excellentissimo Domino Dominico Cæsare Florello Locumtenente Nostro in Criminalibus Generali, legitimè comparuisse, & comparere ad deducendum, & allegandum causam, quarè nòn debeat, ipsos, & eorum quemlibet, in omnes, & singulas censuras, & pœnas in Sacris Canonibus, Concilijs, & Constitutionibus Apostolicis, & præsertìm in Bullâ die Cœnæ Domini quot annis legi, & publicari solitâ, nèc nòn quoàd Ecclesiasticos Sæculares, in Dignitatum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum cuiusuis generis, seù naturæ sint: quò verò àd Regulares, in Officiorum, Dignitatum, & Graduum Regularium quorumcumque per eos respectiuè obtentorum priuationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia similia, vèl dissimilia quæcumque in posterùm quomodolibet obtinenda, pœnas, aliasque in supradictis Literis Apostolicis in formâ Breuis Sanctissimi Domini Nostri, die sextâ Nouembris anni millesimi septingentesimi decimi quarti expeditis supèr omnimodâ, & inuiolabili Interdicti obseruantiâ, contentas, inflictas, impositas, & comminatas, incidisse, & incurrisse declarari, àc

sinè

ſinè preiudicio aliarum pœnarum in omnes prædictos, vél eorum ſingulos irrogandarum, contrà illos, & illorum quemlibet literas quaſcumque deſupèr neceſſarias, & opportunas decerni, & relaxari, & ad omnes, & ſingulos actus, dè & ſupér præmiſſis, & circà ea quomodolibét neceſſarios, & opportunes procedi, nèc nòn reſpectiuè ad videndum ſeſe in cenſuras, & pœnas huiuſmodi incidiſſe, & incurriſſe declarari; Ipſique Domino Procuratori Fiſcali Ius, & Iuſtitiam miniſtrari. CERTIFICANTES eoſdem *Dominicum Sachitello, Ioannem Baptiſtam Palermo, Iacobum Caracciolo, Iacobum Sciaſcia, Paulum Sciaſcia, Caſimirum Conſtantinum Taraſi, Onuphrium Butera, Franciſcum Catanzaro, Fr. Franciſcum Mariam Trigona, Fr. Dominicum Palamengo, Fr. Angelum Morillo, Fr. Ludouicum Morillo, Didacum là Pedura, Vincentium là Ruſſa, Hieronymum Naro, Fr. Iuſtinum è Caſtro Termini, Andream Angeli, Felicem Vitellaro, Calogerum Fonti, Ioſephum Fiannacca, Fr. Ferdinandum Guaſti, Fr. Felicem Scarſella, Franciſcum Palermo, Vitum Abruzzo, Onuphrium Zacco, Ioannem Giacone, Valerium Sciaſcia, Flaminium Cannata, Caietanum Pizzolante, Carolum Coletti, Fr. Salerno Priorem Miſericordiæ Tertij Ordinis Sancti Franciſci Panormi, Franciſcum Vanni, Iacobum Raguſa, Ioannem Parrino, Fr. Ioſephum Romano, aliàs Bellotta, Fr. Franciſcum Gatto, Alſium lò Cicero, Gerlandum là Mantìa, Placidum lò Verme, Ioannem Baptiſtam Calleia, Ioſephum Auerna, & Laurentium Narciſi* sìc citatos, & monitos, quòd sì in dicto termino ipſis præfixo legitimè nòn comparuerint, vèl aliquis eorum nòn comparuerit, Nos, vèl dictus Locumtenens Criminalis infraſcriptus, nihilominùs ſeruatis terminis de ſtylo Curiæ ſeruari ſolitis, ad omnium, & ſingularum cenſurarum, & pœnarum prædictarum reſpectiuè (ultrà alias de Iure competentes reſeruatas) incurſus declarationem, & executionem, Cedulonumque dictæ Excommunicationis relaxationem, affixionem, publicationemque reſpectiuè, & ad omnia alia neceſſaria, & opportuna deueniemus, & procedemus, ſiuè deueniet, & procedet iuſtitiâ mediante, eorum abſentiâ, & contumaciâ nòn obſtante. In quorum fidem &c. Datum Romæ ex magnâ Curiâ Innocentianâ Anno à Natiuitate Domini Noſtri JESU Chriſti milleſimo ſeptingenteſimo decimo quinto, Indictione octavà, die verò nonâ menſis Decembris, Pontificatûs autèm Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini CLEMENTIS Diuinâ Providentiâ Papæ XI. Anno decimoſexto.

Dominicus Cæſar Florellus Locumtenens, & Iudex Deputatus.

Loco ✠ Sigilli.

Paulus Fatius Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſt. Notarius.